

Nước mắt của mình thì tự mình lau, mạnh mẽ vượt lên mới là người xuất sắc
Nước mắt của mình tự mình lau, đau khổ của mình tự mình biết. Thay vì oán
trời trách người, thì chỉ có mạnh mẽ vượt lên chính mình mới là thực tại, chỉ
có tự mình đi trên con đường của chính mình mới là minh trí.

Tại một bệnh viện nọ, một hôm tiếp nhận một bệnh nhân mắc bệnh rất nặng.
Sau khi bác sĩ thăm khám cho người này xong mới đưa ra phương án trị liệu.
Tuy nhiên khi nhận được bệnh án trị liệu thì bệnh nhân mới hỏi bác sĩ: “Cô
đã từng mắc bệnh này qua chưa?”.

Bác sĩ lắc đầu đáp: “Chưa”.

Bệnh nhân tỏ vẻ tức giận: “Cô chưa từng mắc căn bệnh này như tôi, vậy làm
sao có thể hiểu được cảm giác của tôi thế nào mà trị liệu cho tôi? Cô chưa
từng mắc bệnh này, làm sao có thể biết được nên trị liệu cho tôi thế nào? Cô
có hiểu được cảm thụ của tôi lúc này không?”

Cô có biết tôi lúc này đau khổ thế nào không? Cô có biết được tâm tình của
người bị mắc bệnh này không? Tất cả đều chưa từng trải nghiệm qua, làm sao
cô có thể trị liệu cho tôi, cô lấy gì để thuyết phục tôi tin cô sẽ trị khỏi bệnh?”.

Bác sĩ đã từng gặp qua nhiều bệnh nhân có các cung bậc cảm xúc thăng trầm
khác nhau, hiểu được tâm trạng của bệnh nhân không tốt nên cũng không để
bụng, chỉ nhẫn nại nhẹ nhàng khuyên nhủ: “Tuy tôi chưa từng bị qua, nhưng
tôi hiểu được nỗi thống khổ của bệnh nhân. Giờ cô chỉ cần an tâm mà tiếp
nhận liệu trình trị liệu là bệnh cô sẽ khỏi”.

Tuy nhiên bệnh nhân vẫn cố chấp, kiên quyết không chịu để bác sĩ trị liệu,
bệnh nhân cho rằng bác sĩ chưa từng bị qua bệnh này sẽ chẳng thể nào hiểu
được mà trị liệu: “Chưa từng trải qua, chưa từng thể nghiệm, kinh nghiệm
không có, cứ đứng đó mà nói thì hiểu sao được nỗi khổ bệnh nhân?”.

Bác sĩ vẫn nhẫn nại khuyên nhủ: “Tôi biết cô đang rất lo âu, tuy nhiên bác sĩ
trị liệu bệnh nhân ung thư không nhất thiết cứ phải đích thân bị ung thư để
trải nghiệm qua mới có thể trị liệu. Chúng tôi đã tiếp xúc qua rất nhiều bệnh
nhân có cùng trạng thái bệnh án giống nhau, và cũng đã trị liệu khỏi bệnh cho

rất nhiều người rồi. Xin cô hãy yên tâm vào chuyên môn và năng lực của chúng tôi, để chúng tôi trị liệu”.

Mặc cho bác sĩ khuyên nhủ ra sao, bệnh nhân vẫn kiên quyết không chịu nghe theo mà yêu cầu phải tìm cho bằng được bác sĩ từng mắc qua bệnh này mới đồng ý cho trị liệu. Tuy nhiên, tìm khắp cả bệnh viện cũng không có lấy một bác sĩ nào từng mắc qua bệnh này. Cuối cùng bệnh của cô ấy ngày một nặng, bác sĩ lại khuyên: “Hãy chấp nhận trị liệu đi, bệnh của cô rồi sẽ khỏi, cô sẽ không phải chịu cảnh đau đớn này hành hạ nữa”.

Bệnh nhân mặc dù rất yếu ớt nhưng vẫn kiên quyết bảo thủ: “Tôi không tin cô, đợi khi nào ông mắc bệnh này rồi hãy đến trị liệu cho tôi, nếu không tôi mãi không tin cô”. Do kiên quyết từ chối trị liệu, cuối cùng bệnh nhân đó đã qua đời, tất cả mọi người đều lắc đầu ngán ngẩm.

***

Có hai cô bạn chơi thân với nhau, một trong hai người bị người yêu phản bội. Cô gái bị phản bội vô cùng đau khổ, cả ngày đắm chìm trong nước mắt và tuyệt vọng, cảm thấy thế gian chẳng còn gì đáng tin đáng sống, đáng để tồn tại nữa.

Mấy năm sau, cô bạn còn lại cũng lại bị người yêu bỏ, cảm giác cũng đau khổ, chán đời, khóc lóc bi thương. Cô bèn chạy đến bên người bạn thân trước đây của mình, cho rằng cô ấy cũng từng bị người yêu phản bội, cũng từng đau khổ như mình hiện nay nên sẽ rất đồng cảm với mình. Ngờ đâu khi đến nơi khóc lóc bi thương, kể lể đủ điều cả nửa ngày nhưng người bạn đó chỉ nhẹ nhàng nói một câu: “Đừng quá khổ tâm, việc qua rồi sẽ không sao, thời gian là liều thuốc có thể trị lành mọi vết thương”.

Người bạn này tức giận cho rằng, tại sao cô ấy có thể như vậy? Chẳng phải trước đây cô ấy cũng từng bị phản bội sao, sao cô ấy không thể đồng cảm với mình mà chỉ nói đôi ba câu nhẹ nhàng như vậy được?

***

Kỳ thực cuộc đời mỗi người mỗi khác, tại mỗi từng giai đoạn của cuộc đời người ta sẽ có những cảm thụ và góc nhìn khác nhau. Đau khổ, tuyệt vọng, đó là những gì trước đây mà cô bạn gái kia đã từng cảm thụ và trải qua. Nhưng buông bỏ, cảm giác nhẹ nhàng, cuộc sống tự tại lại là những gì cô ấy cảm nhận được tại lúc này. Điều cô ấy nói cũng lại là những gì đúc kết từ trải nghiệm và kinh nghiệm cuộc sống.

Có rất nhiều người khi đau khổ, thất tình hay gặp trở ngại trong cuộc sống, rất mong muốn có người đồng cảm với mình, chia sẻ với mình. Một cái ôm khi thất bại, một cái nắm tay thật chặt lúc sa cơ, thật vô cùng trân quý. Tuy nhiên, dẫu có người đồng cảm hay không, thì sau cùng vẫn phải tự mình nỗ lực vượt qua.

Nước mắt của mình tự mình lau, đau khổ của mình tự mình biết. Thay vì oán trời trách người, thì chỉ có mạnh mẽ vượt lên chính mình mới là thực tại, chỉ có tự mình đi trên con đường của chính mình mới là minh trí. Tiếp sau những sự sẻ chia chân thành, chính là cần có một trái tim kiên cường không thể nào gục ngã.

Bài viết: "Nước mắt của mình thì tự mình lau, mạnh mẽ vượt lên mới là người xuất sắc"

Minh Vũ biên dịch